

APELACIONI SUD

Broj predmeta: PAKR 542/14

Datum: 20. juli 2015.

APELACIONI SUD KOSOVA veće u sastavu EULEX sudija Hajnalka Veronika Karpati kao predsedavajući i sudija izvestilac, i sudije Apelacionog suda Kosova Xhevdet Abazi i Tonka Berishaj kao članovi veća, uz učešće EULEX pravnika Anne – Gaelle Denier, kao zapisničara.

u krivičnom predmetu protiv

Ž.V., ime oca [], ime majke [], rođen [], sa prebivalištem u [], kosovski Srbin, uhapšen 29. jula 2013., u sudskom pritvoru od tog datuma do 28. februara 2014., u kućnom pritvoru od 28. februara 2014. do 20. juna 2014., pod merom javljanja policijskoj stanici od tog datuma do 10. jula 2014.

optužen po optužnici kancelarije Osnovnog tužilaštva u Mitrovici br. PP 157/2013 podignuta u sudu 25. oktobra 2013. kako sledi: **Pokušaj teškog ubistva** po članu 147 (10) privremenog Krivičnog Zakona Kosova (u daljem tekstu “PKZK”, na snazi od 6. aprila 2004. do 31. decembra 2012.), u skladu sa članom 20 PKZK, kažnjivo po članovima 28 i 179 (1.9) Krivičnog zakona Republike Kosovo (u daljem tekstu “KZRK”);

o čemu je u prvom stepenu odlučivao Osnovni sud u Mitrovici presudom P. br. 933/2013, sa datumom 10. jul 2014. kako sledi:

Z.V. je proglašen krivim i osuđen za rekvalifikovano krivično delo **pokušaj ometanja službenih lica u obavljanju službenih dužnosti** protivno članu 316(1), (3) i (4) PKZK i oslobođen za krivično delo pokušaj teškog ubistva shodno članu 364(1) ZKP zato što je prema oceni

Osnovnog suda ustanovljeno da je okrivljeni delovao sa namerom sa svrhom da spreči kamion pod policijskom pratnjom koji je bio natovaren naftom da bude dovezen do carinskog terminala južna Mitrovica i da prođe carinsku proceduru, međutim da nije dokazano van razumne sumnje da je koristio svoje vozilo kao smrtonosno oružje sa namerom da ubije dva policajca ili da je uvideo mogućnost da bi mogao da ih udari i da bi oni mogli biti ubijeni kao rezultat njegovih radnji. Osuđen je na ukupnu kaznu od dvanaest (12) meseci zatvora uz vreme provedeno u sudskom pritvoru i u kućnom pritvoru koje je uračunato u izrečenu kaznu, i naređeno mu je da nadoknati troškove od 300 eur kao deo troškova krivičnog postupka;

odlučujući po sledećim žalbama, uloženim protiv presude Osnovnog suda u Mitrovici PKR br. 933/2013 sa datumom 10. jul 2014.

**-žalba branioca Nebojše Vlajića u ime okrivljenog Z.V., uložena 10. oktobra 2014,
-žalba EULEX tužioca, uložena 13. oktobra 2014,**

nakon što je razmotren zahtev apelacionog tužioca uložen 27. novembra 2014;

nakon što je održana javna sednica žalbenog veća 20. jula 2015.

nakon rasprave i glasanja 20. jula 2015;

u skladu sa članovima 389, 390, 394, 398 i 401 ZKP;

izriče sledeću

PRESUDU

- I. Žalba branioca Nebojše Vlajića za okrivljenog Z.V. se odbija kao neosnovana.**
- II. Žalba EULEX tužioca se odbija kao neosnovana**
- III. Presuda Osnovnog suda u Mitrovici br. PP 933/2013 sa datumom 10. juli 2014 se potvrđuje.**

OBRAZLOŽENJE

1. RELEVANTNA PROCEDURALNA POZADINA

Događaji koji su doveli do ovog krivičnog predmeta desili su se 14. avgusta 2010. u kasno popodne na putu Rudare između Zvečana i Mitrovice pored raskrsnice manastira Sokolica. Okrivljeni **Z.V.**, ignorišući znak za zaustavljanje i smanjenje brzine koji je davao policajac A.T., nastavio je da vozi svoj četvorotočkaš pri istoj brzini u pravcu policajaca A.T. i F.S. koji su obavljali službene dužnosti i koji su mogli da izbegnu sudar sa dolazećim vozilom samo brzim pomeranjem u stranu.

Dana 29. jula 2013. okrivljeni **Z.V.** je uhapšen i stavljen u sudski pritvor od tog datuma do 28. februara 2014. Određen mu je kućni pritvor od 28. februara do 20. juna 2014. i mera javljanja policijskoj stanici od 20. juna do 10. jula 2014.

Dana 25. oktobra 2013. državni tužilac kancelarije Osnovnog tužilaštva u Mitrovici podigao je optužnicu PP. br. 157/2013 sa datumom 24. oktobar 2013. kojom se okrivljeni **Z.V.** tereti za krivična dela pokušaj teškog ubistva u suprotnosti sa članom 147 (10) PKZK u skladu sa članom 20 PKZK i neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje i korišćenje oružja shodno članu 374(1) KZRK.

Dana 13. novembra 2013. održano je preliminarno saslušanje po optužnici, gde se **Z.V.** izjasnio kao kriv po tački optužbe neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja, i kao nevin za delo pokušaj teškog ubistva. Rešenjem koje je izdato istog dana tačka optužbe neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje i korišćenje oružja bila je odvojena iz trenutnog procesa.

Glavno suđenje je bilo zakazano da počne dana 25. marta 2014. ali je postupak prekinut zbog činjenice da su dva branioca okrivljenog uhapšena. Dana 3. aprila 2014, stavljeni su u kućni pritvor. Dana 8. aprila 2014, predsedavajući veća je postavio Nebojšu Vlajića kao branioca po službenoj dužnosti za okrivljenog **Z.V.**.

Glavno suđenje u predmetu održano je 6. maja, 3, 4, 9, 10, 11, 18 i 19 juna i 9. jula 2014, sa raspravom i glasanjem dana 9. jula 2014. Dana 10. jula 2014 objavljena je presuda.

Pisana presuda uručena je **Z.V.** i njegovom braniocu 26. septembra 2014 a EULEX tužiocu dana 29. septembra 2014. Dana 10. oktobra 2014, **Z.V.** se putem svog branioca žalio na presudu. Dana 13. oktobra 2014, EULEX tužilac je takođe uložio žalbu na presudu. Dana 16. oktobra 2014 EULEX tužilac uložio je odgovor na žalbu. Dana 24. oktobra 2014. branilac **Z.V.** uložio je odgovor na žalbu.

Slušaj je prebačen Apelacionom sudu da odluči o žalbi dana 31. oktobra 2014. Dana 27. novembra 2014. žalbeni državni tužilac uložio je zahtev.

Sednica veća Apelacionog suda održana je 20. jula 2015. u prisustvu dve oštećene strane A.T. i F.S.. Okrivljeni **Z.V.** i njegov branilac Nebojša Vlajić su blagovremeno pozvani na sednicu što je evidentno iz povratnice u spisima predmeta ali nisu bili prisutni. Žalbeni tužilac takođe nije bio prisutan.

Žalbeno veće je održalo raspravu i glasanje dana 20. jula 2015.

I. PODNESCI STRANAKA

Tužilac EULEX-a Pascal Persoons je 13. oktobra 2014. g. blagovremeno izjavio žalbu od 13. oktobra 2014. g. Osnovnom sudu, po osnovu:

- Pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.
- Prekvalifikacija krivičnog dela od strane sudskog veća ne održava činjenično stanje.

Tužilac tvrdi da dokazi koji su izvedeni na suđenju dokazuju da je optuženi počinio krivično delo za koje se tereti. On tvrdi da je visoka brzina kojom je optuženi vozio svoje vozilo ključna za uspostavljanje tačne kvalifikacije. Dokazana činjenica da optuženi nije pokazao nijednu nameru da uspori ili zaustavi svoje vozilo, uprkos tome što je jasno primetio univerzalno priznate znakove policajaca i da se kretao u pravcu 2 policajaca bez promene pravca vozila, pokazao svoju nameru i odlučnost da ih udari, ili je, u najmanju ruku, zanemario bilo koji potencijalni ishod uticaja između njegovog vozila i policajaca. Drugi ključni aspekt utvrđenih činjenica je da bez radnji dvojice oštećenih strana, naime njihovog brzog sklanjanja u stranu, kako bi izbegli udar, oni bi bili udareni motociklom- četvorotočkašem. To je izbegnuto jedino postupcima policajaca, a ne postupcima optuženog. Prikupljeni dokazi, kao i nalazi sudskog veća jasno pokazuju da je optuženi koristio svoje vozilo kao potencijalno zakonsko oružje, sa jednim ciljem da udari ili verovatno ubije 2 policajca koji su obavljali svoju dužnost.

Tužilac predlaže da se presuda preinači i da se zadrži prvobitna kvalifikacija krivičnog dela.

Branilac Nebojša Vlajić je 10. oktobra 2014. g. blagovremeno izjavio žalbu od 10. oktobra 2014, po osnovu

- Povrede krivičnog zakona u vezi sa odlukom o kazni
-

On tvrdi da je Sud pogrešno primenio član 20. stav 1. PKZK. Iz pravne definicije pokušaja, jasno je da pokušaj znači preduzimanje neposrednih radnji koje dovode do izvršenja krivičnog dela. Ako je sud utvrdio da je optuženi „delovao sa namerom da spreči da se kamion sa robom pošalje na carinski terminal u južnoj Mitrovici radi carinske provere „onda je sud trebalo da navede kojim radnjama je on pokušao to da spreči. Činjenica da se on zaustavio i hteo da se raspita o

kamionu i robi nije pokušaj da izvrši ovo delo. Ono što je on uradio je jednostavno stvar saobraćajnog prekršaja kada vozač odbija da se zaustavi, ili krivično delo ugrožavanja javnog saobraćaja.

Branilac u svojoj žalbi elaborira o tome zašto smatra da je tužilac optužio **Z.V.**a za pokušaj teškog ubistva u ovom krivičnom postupku, i navodi druge neuspešne krivične optužbe protiv optuženog koje nisu vezane sa ovom.

On dalje tvrdi da čak iako stoji pokušaj ometanja službenih lica, onda je kazna veoma stroga. On tvrdi pravnom praksom, da niko na Kosovu ko je kažnjen za isto krivično delo nije nikada osuđen na jednu godinu zatvora. On tvrdi da je optuženi dobio ovu strogu kaznu zato što je Srbin iz severnog dela Kosova i brat određenog lica. Pored toga, on je proveo 11. meseci u sudskom pritvoru i prema tome je morao da bude osuđen na toliko, ili čak na više.

Branilac tvrdi da su olakšavajuće i otežavajuće okolnosti pogrešno utvrđene od strane sudskog veća. Veće je utvrdilo da nije bilo olakšavajućih okolnosti, u potpunosti zanemareći lične okolnosti optuženog, da je oženjen i da ima dvoje male dece i da je nezaposlen. Takođe, njegova saradnja i njegovo ponašanje tokom postupka su trebale da budu uzete kao olakšavajuće okolnosti. Štaviše, on nikada, a posebno nakon avgusta 2010. g. nije došao u sukob sa policijom.

Što se tiče otežavajućih okolnosti, jedan faktor koji je veće uzelo u obzir je skandalozan, naime da se „krivično delo dogodilo u severu Kosova, gde vladavina prava još uvek nije prisutna“. Otežavajuća okolnost može biti samo nešto što je u okviru namere počinioca ili za šta on može biti odgovoran. U suprotnom, dovelo bi do diskriminacije koja je zabranjena ne samo međunarodnim sporazumima, već takođe i Ustavom Kosova.

Branilac predlaže da se presuda Osnovnog suda preinači i da se optuženi oslobodi, jer nije počinio nijedno krivično delo.

Odgovori na žalbu

Tužilac EULEX-a Neeta Amin je podnela odgovor na žalbu branioca Nebojše Vlajića 16. oktobra 2014. g. Ona je istakla da tužilaštvo ima drugačije mišljenje o predmetu od mišljenja branioca, i ponavlja glavne argumente u žalbi tužioca.

Branilac optuženog, advokat Nebojša Vlajić je takođe podneo odgovor na žalbu tužioca 24. oktobra 2014. g. On smatra da je žalba tužioca neosnovana i predlaže da se ista odbije. On tvrdi da je tužilac u žalbi ponovila razloge koji su izneti od strane tužioca u svim fazama postupka i koji su ocenjeni od strane suda u presudi. Ono što tužilac tvrdi nije potkrepljeno od strane svedoka, a čak ni od oštećenih strana.

Predlog Apelacionog tužioca

Apelacioni tužilac, Claudio Pala u svom predlogu od 27. novembra 2014. g. se slaže sa nalazima sudskog veća, naime da nije dokazano van razumne sumnje da je optuženi pokušao da ubije oštećene strane, imajući u vidu ponašanje optuženog tokom i nakon izvršenja krivičnog dela za koje je proglašen krivim. Umesto toga, činjenice dokazane tokom suđenja dovode do zaključka da je optuženi namerno pokušao da ometa policajce u vršenju njihove dužnosti.

Što se tiče odmeravanja kazne, apelacioni tužilac to ostavlja Apelacionom veću da oceni da li je sudsko veće ispravno razmotrilo odsustvo olakšavajućih okolnosti, i da li je ispravno ocenilo kao otežavajuću okolnost situaciju koja se ne može pripisati optuženom. On primećuje da je izrečena kazna u sličnim slučajevima nematerijalna u ovom predmetu, s obzirom na različite okolnosti.

Apelacioni tužilac predlaže Apelacionom sudu da žalbe odbije kao neosnovane, i da potvrdi osporenu presudu.

II. NALAZI ŽALBENOG VEĆA

A. Nadležnost veća

Shodno članu 472 (1) ZKP veće je razmotrilo svoju nadležnost i pošto nije bilo prigovora od strane stranaka veće će se zadovoljiti sledećim: u skladu sa Zakonom o sudovima i Zakonom o nadležnostima, izboru predmeta i dodeli predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu – zakon br. 03/L-053 izmenjen zakonom br. 04/L-273 i pojašnjen kroz sporazum između šefa misije EULEX Kosovo i Sudskog saveta Kosova od datuma 18. jun 2014, veće zaključuje da je EULEX nadležan za slučaj i da je veće nadležno da odlučuje o datom predmetu u sastavu jedan sudija EULEX-a i dvoje kosovskih apelacionih sudija.

B. Prihvatljivost žalbi

Osporena presuda je izrečena 10. jula 2014. i postala je pravosnažna 10. septembra 2014. Pisana presuda je uručena Žarku Veselinoviću i njegovom braniocu 26. septembra 2014, i EULEX tužiocu dana 29. septembra 2014. sve žalbe su uložene u okviru roka od 15 dana shodno članu 380 (1) ZKP. Dve žalbe u uložene od strane ovlašćenih osoba i sadrže sve druge informacije shodno članu 376 *et seq* ZKP. One su stoga prihvatljive.

C. Meritorni nalazi

Žalbeno veće će razmotriti sve osnove za žalbu koje su uložene pod relevantnim naslovima ispod. Pre svega, veće će razmotriti žalbu EULEX tužioca kojom se osporava rekvalifikacija krivičnog dela za koje je okrivljeni osuđen. Kao drugo, veće će razmotriti navode iz žalbe branioca Nebojše Vlajića u ime okrivljenog u vezi sa kršenjem krivičnog zakona kada je u pitanju odluka o kazni.

Žalba EULEX tužioca

Apelacioni sud se slaže sa rekvalifikacijom krivičnog dela koju je usvojio Osnovni sud i odlučuje da odbije žalbu EULEX tužioca kao neosnovanu.

Suprotno tvrdnji EULEX tužioca, žalbeno veće nalazi da ne postoje dovoljni dokazi da se utvrdi da je **Z.V.** počinio pokušaj teškog ubistva i koristio vozilo kao smrtonosno oružje protiv dvojice policajaca. Apelacioni sud se slaže sa ocenom Osnovnog suda da namera okrivljenog da ubije oštećene strane nije dokazana van razumne sumnje pošto se vidi kroz njegovo ponašanje tokom i odmah nakon izvršenja krivičnog dela za koje je osuđen.

Po mišljenju veća, činjenica da je okrivljeni, čak iako nije usporio, ipak nije povećao brzinu dok se približavao dvojici kosovskih policajaca,¹ i da je napravio polukružno skretanje i vratio se nazad kako bi se raspitao u vezi sa kamionom pokazuje da je njegova namera bila fokusirana na približavanje kamionu i njegovom tovaru, više nego na lišavanje života oštećenih strana.

Žalbeno veće smatra da pravna kvalifikacija krivičnog dela “pokušaj teškog ubistva” nije utvrđena i da Osnovni sud nije pogrešio u rekvalifikaciji krivičnog dela u “ometanje službenih lica u obavljanju službenih dužnosti”.

Žalba branioca Nebojše Vlajića u ime Z.V.

U vezi sa tvrdnjom okrivljenog da je Osnovni sud pogrešio u nalazu da je pokušaj bio zasnovan, veće nalazi suprotno da je konkretna radnja koju je preduzeo **Z.V.** u cilju počinjenja krivičnog dela, naime činjenice da je nastavio da vozi svoj četvorotočkaš pri istoj brzini u pravcu policajaca A.T. i F.S. i uspeo da pređe granicu koju je postavila policija uprkos činjenici da su mu naredili da uspori i stane, u pokušaju da zaustavi kamion i njegov tovar da budu odvedeni na carinski terminal, su jasno iznesene u presudi i proističu iz dokaza. Suprotno tvrdnji odbrane, pored umišljaja, *actus reus* krivičnog dela je takođe jasno osnovan. Apelacioni sud je zadovoljan što je utvrđeno da je momentalna radnja namerno sprovedena u cilju počinjenja dela shodno članu 20 (1) PKZK.

Pored toga, podnesak branioca da delo predstavlja običan saobraćajni prekršaj se odbija kao neosnovan imajući u vidu da dokazi izvedeni na suđenju jasno pokazuju da je okrivljeni, svojim radnjama, nameravao da spreči kosovsku policiju da pomeri kamion. Po mišljenju Apelacionog suda, ovo je dalje potvrđeno utvrđenim vezama između **Z.V.** i kamiona i tovara kamiona, i činjenicom da je okrivljeni bio svestan da su policajci delovali u skladu sa službenom dužnošću.

¹ Ova činjenica je potvrđena od strane A.T. tokom njegovog svedočenja, dok je F.S. pojasnio na sudu da nije mogao da bude siguran u vezi sa tim da li je vozač povećao ili smanjio brzinu vozila. Pogledati zapisnik sa glavnog suđenja, 3. jun 2014

Pokušaj krivičnog dela “ometanje službenih lica u obavljanju službenih dužnosti” po članu 316 (1) PKZK karakteriše upotreba sile od strane okrivljenog kako bi prošao barikadu koju je postavila policija kako bi omeo policajce u nameri da odvedu kamion do carinskog terminala.

Sada, kada je u pitanju odluka o kazni, veće prvo nalazi da ukazivanje odbrane na druge, navodno slične slučajeve nema materijalnu vrednost pošto se okolnosti svakog slučaja razlikuju. Stoga će svako poređenje biti irelevantno.

Žalbena veće je pažljivo razmotrilo otežavajuće i olakšavajuće okolnosti koje je utvrdio Osnovni sud i primedbe u vezi sa tim iz žalbe okrivljenog. Veće prihvata argument odbrane da Osnovni sud, kada je utvrdio da nije bilo olakšavajućih okolnosti u predmetu, nije razmotrio porodičnu situaciju okrivljenog.

Žalbena veće ne nalazi ni jedan razlog da ne poveruje da je porodična situacija okrivljenog koju je izneo branilac tačna. Žalbena veće stoga smatra kao olakšavajuću okolnost za okrivljenog **Z.V.** da je oženjen i ima dvoje maloletne dece. Pored toga, Apelacioni sud je gledišta da bi činjenica da je okrivljeni sarađivao tokom postupka takođe trebalo da bude uzeta u obzir kao olakšavajuća okolnost.

Branilac navodi da je činjenica da se krivično delo desilo na Severu Kosova – gde još uvek ne postoji vladavina prava – ne može da predstavlja otežavajuću okolnost obzirom da nije u okvirima umišljaja počinioca, žalbena veće se ne slaže. Ova karakteristika obično potpada u okvir onoga što je u članu 64 (1) PKZK opisano kao “okolnosti u kojima je delo počinjeno” koje moraju biti uzete u obzir kada se utvrđuju olakšavajuće ili otežavajuće okolnosti kazne. Dok se odsustvo vladavine prava na severu ne može pripisati okrivljenom, on je bio svestan situacije na severu i pored toga je upotrebio tu okolinu prilikom počinjenja krivičnog dela. Žalbena veće nalazi da je Osnovni sud pravilno ovo smatrao kao otežavajuću okolnost i najstrožije odbacuje kao neosnovanu tvrdnju o diskriminaciji od strane Osnovnog suda zbog činjenice da je okrivljeni kosovski Srbin sa severa Kosova.

U svetlu otežavajućih okolnosti koje su ispravno utvrđene od strane Osnovnog suda i dajući dužnu pažnju dodatnim olakšavajućim okolnostima porodičnog statusa okrivljenog i njegove saradnje tokom postupka, i imajući u vidu da je maksimalna kazna predviđena za pokušaj ometanja službenih lica u obavljanju službenih dužnosti je 3 godine i 9 meseci zatvora shodno članovima 20 (3) i 316 (3) PKZK kada se razmotre u celini, veće nalazi da kazna od jedne godine zatvora koju je izrekao Osnovni sud nije disproportionalna i da predstavlja prikladnu kaznu imajući u vidu okolnosti slučaja.

III: ZAKLJUČAK

Apelacioni sud, iz prethodno elaboriranih razloga, odbacuje žalbe EULEX tužioca i odbrane i potvrđuje ožalbenu presudu.

Sačinjeno na engleskom, zvaničnom jeziku. Presuda sa obrazloženjem finalizirana 27. jula 2015.

Predsedavajući veća

Hajnalka Veronika Karpati
EULEX sudija

Član veća

Xhevdet Abazi
Sudija Apelacionog suda Kosova

Član veća

Tonka Berishaj
Sudija Apelacionog suda Kosova

Zapisničar

Anne-Gaëlle Denier
EULEX pravnik

APELACIONI SUD KOSOVA
PAKR 542/14
20.07.2015